

Evangélikus hírnök

Rev. Major Michael
500 Tennes Ave
Campbell, O.
12 — 55

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evange-
liumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Kiben van bizalmam?

Csopják Attila költői hagyatékából.

Gyenge vagyok, gyenge ember;
Mit tehetek önerőmmel?
Folyton botlom, gyakran esem,
El kén' vesznem,
Ha Megváltóm kegyelmesen
Fel nem segítene engem.

Nincsen erőm, nincsen semmi:
Önmagamtól jót művelni.
Nagy homályba jutva, kéne
Eltévednem,
Ha megváltóm nem kísérne,
Nem vezetne karon engem.

Önön elmém, önön szivem
Beesném a kevélységbe,
Oly könnyen megcsalna engem;
Hiuságba,
Ha Megváltóm nem terelne
Egy nemesebb szebb irányba.

Nem bizom hát önmagamban,
Sem erőm, sem tudásomban,
Csak te benned Üdvöztetők,
Benned bizom;
Átvezetsz te vizen, tüzön,
Bármilyen vesz közt mindig bizton.

Az igazi erényben több a hit való-
sága, mint a törvény rabszolgasá-
gában, vagy az ájtatoskodók fá-
rasztó gépezetében, akik a szertartá-
sok meredek lépcsőzetén akarnak
mennybe feljutni.

Minden élet a lemondás és adako-
zás elvén nyugszik. Ez alól kivételt
képez a kapzsi ember, aki olyan,
mint a fogaskerek közé szorult kő-
darab: a világmindenségnek ellenáll.

A Hálaadás Első Ünnepe Amerikában

Amióta ember van a világon, Isten-
ben hisz és szükségét érzi, hogy há-
lát adjon Teremtőjének, kisebb és
nagyobb örömeiért, de gyakran puszt-
a megmaradásáért is. A hálaadás
ünnepeinek eredetét ennél fogva a tör-
ténelem előtti időkre lehet vissza-
vezetni. Az Egyesült Államokban a
Thanksgiving Day-nek történelmi
jelentősége is van, mert első telepe-
seink, a nemzet alapítóinak viszon-
tagságairól és megmeneküléséről em-
lékszünk meg ilyenkor.

Ez a legrégebbi amerikai ünnep. E-
redete 335 évre vezethető vissza, a
massachusettsi plymouthi kolónia
háromnapig tartó lakomájára. A
pilgrimek, akiket Angliában üldöztek,
mert elszakadtak az angol egyháztól
1620-ban a Mayflower hajón Ameri-
kába hajóztak, hogy itt szabadon
gyakorolhassák a vallást, amelyben
hittek. A kis hajót a vihar megtép-
te és 102 utasa, férfiak, nők és gyer-
mekek vegyesen, már több mint há-
rom hónapig szenvedtek az uton, a-
mikor november havában Cape Cod
homokos partjain sikerült horgonyt
vetniük.

Ez a várakozáson felüli hosszadal-
mas utazás alaposan kimerítette é-
lelmiszerkészleteiket. Terveik szerint
az új világ délebben fekvő, termé-
nyekben dúsz tájain kellett volna ki-
kötniök és nem az északon elfekvő
homokos vidéken, ahol késő ősszel
semmi lehetőség sem volt arra, hogy
veteményes kerteket kezdjenek. Így
mielőtt még a tavaszi ültetéshez fog-
hattak volna, sokan elpusztultak kö-
zülük a rossz táplálkozás követke-
ztében.

Tavaszfelé egy indián állított be

hozzájuk és angolul szólította meg
a csodálkozó pilgrimeket. Samoset
volt a neve, aki korábbi telepeseiktől
tanulta meg a nyelvet. A pilgrimek
megosztották vele sovány éléskam-
rájuk tartalmát, viszont Samoset há-
lából megtanította őket, hogyan kell
indián kukoricát ültetni és hal hul-
ladékokkal megtermékenyíteni a ta-
lajt. Samoset ott is maradt, mint in-
diánvezető és tolmács.

Az 1621-i tavaszi évszak kicsalta
a napot a felhők közül és meleg esőt
hozott a vidékre. Több indián is meg-
látogatta őket. Massasoittal, a törzs-
főnökkel együtt. Az ős azután jó és
bőséges termést hozott, úgy hogy a
telep kormányzója: William Brad-
ford, háromnapos ünnepet rendelt el.
Az indiánok iránti hálából, Massasoit-
ot is meghívták a lakomára, aki az
angolok nem kis meglepetésére, 90-
ed magával jelent meg az ünnep reg-
gelén. De a vendégek nem mutatko-
tak szerényteleneknek, mert legjobb
vadászaikat küldték ki az erdőkbe,
akik csakhamar öt hatalmas őzrel
megrakodva tértek vissza. A gyar-
matosok vadkacskákat, ludakat és
pulykákat lőttek le, amit halakkal,
rákokkal tetézték meg. A rendelkez-
ésre álló kukoricakenyér, szilva és
hagyma kiegészítette az ételek rend-
jét úgy, hogy gazdák és vendégeik
kiadós lakomát csaptak.

A háromnapos ünneplés befejezté-
vel, Bradford kormányzó megállapi-
totta ugyan, hogy az élelmiszer kész-
letek alaposan lecsökkentek, hogy
nyárig alaposan be kell osztaniuk azt,
amijük megmaradt, de bizott az is-
teni gondviselésben, hogy az majd
ismét megsegíti őket.

Ez az eredete Thanksgiving Day hagyományainak. Ahogy az évek multak, az amerikaiaknak mindig több okuk lett arra, hogy Isten különös gondviseléséért hálát adjanak. Ma a világ leghatalmasabb nemzete vagyunk, akik termékeinket más országok népeivel is szívesen megosztjuk. Az 1958-i Thanksgiving Day alkalmából elsősorban is hálások lehetünk, mert békében és jólétben élünk. De mindenkinek van személyes oka is arra, hogy hálát adjon Teremtőjének; Szálljunk magunkba tehát és juttassunk másoknak is abból, amit Isten nekünk juttatott.

FIGYELEM!

Szeretettel kérjük az új amerikaiak testvéreinket, akiknek lapunkat egy év óta ajándékban küldjük s kiket szívünk melegével, lapunkban közölt lelki cikkek vigasztalásával üdvözlünk ebben az országban, hogy haladéktalanul közöljék velünk, hogy a lapot 1959 évre is megküldjük címükre? Az ajándékozott lapszám ideje 1959 január 15.-én jár le. Sajnos, nem vagyunk abban az anyagi helyzetben, hogy még egy, vagy több évig ajándékozzuk lapunkat Testvéreinknek. Azért arra kérjük; az előfizetési csekély összeggel együtt küldjék be megrendelésüket az alábbi címre:

Szász János

1619 Edward Ave., N.E.
Canton 5. Ohio.

Szeretettel és reménységgel várjuk bejelentő és megrendelő levelüket, mindnyájukra Isten áldását kívánva.

Szász János pénztáros.

Mint az árny az utazót, úgy kíséri az erényt az irigység. — Aki kicsinybe veszi a bűnt, nemsokára játékszernek fogja tekinteni az erényt.

BESZÁMOLÓ SZÖVETSÉGÜNK TERÜLETÉN VÉGZETT LÁTOGATÁSAINKRÓL

1958. jun. 4. — szept. 15.

MOLNÁR ANTAL MISSZIÓNÁRUS

Junius 20.-án reggel érkezünk vissza Oaklandba. Délután San Franciscóba mentünk, hogy meglássuk azt a nagyszerű várost, amely már távolról nézve is lebilincseli az ember figyelmét. Felőle csak azt irhatom, hogy aki ennek szépségéről sokat beszél, nem lő túl a célon. Mi inkább abban a részben jártunk, amely teljesen chinai negyed. Chinai stílusuk az épületek chinai árucikkeket is árulnak bennük a szintén chinai kiszolgálók.

22.-én reggel, Jucikám azzal állt elő: Apuka, itt van egy spanyol gyülekezet, én azt tanácsolom, hogy ma reggel menjünk el oda. Amióta apuka prédikátor, talán még minden vasárnap prédikált s ma pihenjen, de egy olyan gyülekezetben, ahol meg is érti teljesen a prédikációt. Természetes, hogy a gondolat tetszett és el is mentünk. Eppen a vasárnapi iskola tanítás végződött amikor megérkeztünk és — amint ez szokás gyülekezeteinkben — a főtanító üdvözölt bennünket és kért, hogy mutakozzunk be. Kérelmének pár szóval eleget tettem s aztán kényelembe helyeztük magunkat az utolsó sor padban. A pásztor az emelvényre ment s egy ének és ima után amikor azt vártam, hogy bibliát olvas, kijelentette, hogy ő most nem fog prédikálni, hanem úgy gondolta, hogy ha a gyülekezet is akarja, átengedi a szószéket az argentinai misszionárius testvérnek. Erre a gyülekezet azonnal kezét emelt s így én sem tiltakoztam, hanem a szószékre mentem és prédikáltam. Istentisztelet után Jucikám csak annyit mondott: No most aztán jót pihent apuka. De mégis csak örülök annak, hogy idejöttünk, mert már régen nem hallottam apukát prédikálni. Délután vejemmel és Magduskával ismét San Franciscóba mentünk. Korunk kiváló evangélistája: Dr. Billy Graham ma végezte ebben a városban több hetes evangélizálását. Legalább 30.000 személy volt jelen és a felhívásra valami 2.000 egyén jelentkezett Jézus követésére. Csodálatos vonzó erő van ebben az emberben. Beszéde hihetetlenül egyszerű. Krisztus követésére nem kényszeríti az embereket és mégis önzőlenek a lelkek amikor felszólítja őket. Istennek áldott nagy embere Billy Graham testvér. 30.-ig maradtunk Oaklandban és élveztük gyermekeink szeretetét.

Julius 1.-én indultunk Oaklandból Cleveland felé. Fájdalommal bucsúztunk gyermekeinktől azt kérdezve egymástól: Vajon mikor fogunk ismét találkozni? Negyedikén este érkezünk Clevelandba. Petre Gábor testvér kedves feleségével együtt jött értünk az aunibusz állomásra és szállodába vittek bennünket, hogy közel legyünk ahhoz a hatalmas templomhoz, amelyben Jubileumi ünnepünket tartottuk. Ez

az elgondolás nagyon jó volt, mert négy nap és négy éjjel állandó aunibusz utazás után, nagyon jó volt a pihenés. De már 6.-án reggel a Fulton Road-i gyülekezetben szolgáltunk mind a hárman. Itt találkoztunk: Héthalmi Károly zenetanár testvérrel, aki mint a gyülekezet hivatalos orgonistája teljesített nagyszerű szolgálatot. Ennek előtte már több esztendővel sokat olvastam felőle a "Kurt" című ifjúsági lapban és őszintén örültem, hogy személyesen is találkozhattam vele. Délben a Petre testvérek vendégei voltunk és Kovács testvérek és özv. Stumpf Gáborné testvérnő társaságában egy nagyon szép étkezdében ebédeltünk. Este pedig a sékertéri gyülekezetben szolgáltunk és vetítettük az argentinai munkánkról készített és magunkkal vitt filmet.

7 és 8.-án már sokan érkeztek a Konvencióra. Minden gyülekezet delegáltatta magát. Canada Montreálból is eljött Vajda Pál testvér kedves feleségével együtt ezelőtt évekkel már hallottam arról, hogy a Vajda házaspár milyen szép munkát végez Montreálban. Saját lakásukban, minden külső anyagi támogatás nélkül dolgoznak magyar népünk között egészen különös nagy eredménnyel. Örültem annak, hogy ezt a kedves házaspárt személyesen is megismerhettem és ami több, ugyan abban a szállodában lettek elhelyezve ahol mi voltunk és így, ha mindjárt csak kevés ideig is, de mégis csak mondhatjuk, hogy szomszédok is voltunk.

9.-én délután 2 órakor kezdődött a Konvenció és ekkor már szépszámmal gyűlt össze Isten népe, hogy részt vegyen ezen a nevezetes ünnepélyen, amelynek előkészítése nem kevés munkát adott Rev. Petre Gábor testvérnek, akinek — észrevételem szerint — a legodaadóbb segítsége kedves felesége volt. De ez nem jelenti azt, hogy mások nem dolgoztak a jó siker érdekében, mert azt lehetett látni és tapasztalni, hogy mindenki azt kereste, hogyan segíthet másokon. Az engedelmisség lelke is teljében uralkodott és így ha kicsit fárasztó volt is ennek a sokoldalú ünnepélynek a levezetése az elnök testvér részére, de mégis nagyban könnyítette munkáját az, hogy nem kellett sem könyörögni, sem pedig kiabálással kiharcolni az engedelmisséget, hanem elégséges volt egyetlen koppantás annak a kis szürke jószágának, amelyet a gyűlés megkezdésekor Rev. Petre Gábor, Szövetség titkári minőségben ünnepélyesen adott át Rev. Vér Ferenc elnök testvérnek, aki egész idő alatt a közönség érdekét igit gyülekezet szolgálni. Nagy szerepet játszott az énekvezetésnél Héthalmi testvér, valamint a zongorán való játszásban is akit távolléte alkalmával Bikacsán Walterné

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MElose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

testvérnő helyettesített nagy tehetséggel. Nagyon emelte az ünnepély fényét a DR. Májor Lajos testvér által összevont fuvós zenekar és a Buffaló-i gyülekezet nagyszerű énekkara. Megható volt a Női Szövetség szépen kidolgozott és előadott programja, de nem maradt hátra az Ifjúsági Szövetség sem az ő több oldalu munkájával. Felejthetetlen marad a Konvenció utolsó napjának a délelőtti, amikor Rev. Petre Albert testvér és Szakács Katalin testvérnő, mély és illusztrált biblia magyarázataik után Urcavárosra járult a különböző gyülekezetekből összejött testvériség. A hangulat annyira ünnepélyes volt, hogy az ember közel érezte magát az Olajfák hegyéhez és látni vélte annak megszerzőjét, a vért izzadó Isten-embert.

En a beszámolóson kívül, a Diakónus Szövetség gyűlésén tartottam előadást, amely mint egyik nagyon fontos szervezete szövetségünknek, 10 éves fennállását ünnepelte. Egészen rendkívüli eset ennek életében az, hogy megalakulás óta Kurtz Lajos testvér az elnöke, Szász János testvér pedig a titkára, akikre felnéznek a diakónus testvérek és örömmel dolgoznak irányításuk alatt.

Vasárnap délután már legtöbben haza mentek. Családomat Vér testvérek vitték el otthonukba, én pedig még vissza maradtam és úgy délben, mint este, a kedves Némethy László testvérek vendég szeretetét élveztem, akikkel nagyon kedves és nagyon hasznos beszélgetésem volt, amely társalgás eredményének mind a ketten nagyon örültünk. 14.-én délelőtt bucsúztam ettől a kedves családtól és az nap este már én is Daytonba mentem a Vér testvérekhez, hogy általános munkánk megkezdése előtt otthonukban pihenjünk egy pár napig.

Vér testvér és testvérnő, nagyon kedvesek voltak hozzánk, nemhogy csak minden kényelmet megadtak, hanem egészségünket is ellenőrizték, mivel én különösen rosszul éreztem magam. A kedves Várné testvérnő lehetővé tette részünkre, hogy alapos orvosi vizsgán menjünk át mielőtt a gyülekezeteink látogatását megkezdennénk. Hogy ez mennyibe került, azt még ma sem tudjuk, de még az orvosságok árát sem. Vér testvér, aki egyébként reggeltől estig az üzletben szokott lenni, szívesen vitt bennünket az orvosi rendelőbe. A testvérnő napokon át fáradozott azon, hogy én meggyógyuljak. Ugy gondoskodott rólam, mintha saját fia lettem volna. Nagyon áldásos házi istentiszteleteket tartottunk együtt minden este. Vér testvér olvasott a bibliából és tartott léleknevelő magyarázatokat. Lelki ügyekről való beszélgetésekkel töltöttük az estéket. Párhuzamot vontunk a múlt és a jelen között, míg a jövőt nagyon szürke színben látva komentáltuk. Lelki és fizikai felfrissülés volt részünkre az a tíz nap, amit a Vér testvérek otthonában töltöttünk.

Ezalatt az idő alatt, vagyis, 19.-én Chicagóba utaztam. Rev. Tatter Vilmos testvér várt az állomásban és hozzájuk vitt.

Most másodszor élveztem a Tatter testvérek vendégszeretetüket, amelynek semmi árny oldala nincs. Összinté kedvesek mind a ketten. Tatter testvérnő szelid és nyájas magatartásával teszi otthonát olyanná, hogy a vendég is otthon érzi magát náluk. Tatter testvér pedig feneketlen tudásának mélyéből hoz fel állandóan olyan anyagot, amelynek átadását érdeklődéssel várja az ember már azért is, mert nem mindent összekavarva talál fel, hanem külön se-lyem papirba csomagolva hozza ezüst tálcán. Sokat gazdagítottam azzal a két nappal, amit Rev. Tatter testvérral töltöttem.

De, gyülekezetén is meglátszik, hogy pásztoruk egy kiegyensúlyozott finom lélek. A gyülekezet tagjai is nagyon kedvesek. Szeretik Jézust és igyekeznek hűséggel szolgálni Őt. 20.-án délelőtt Tatter testvér angolra fordította előadásomat, es-

te pedig a filmünk vetítése után csak magyar nyelvű istentiszteletet tartottunk és én elköszöntem a gyülekezettől s még azon éjjel visszaindultam Daytonba.

Itt találkoztam Rev. Fazekas testvérral és kedves családjával. Sok jót, szépet és sok érdekes dolgot hallottam már ezelőtt Fazekas testvér felől és több tanulságos cikket olvastam tollából. Boldog voltam, hogy megismerhettem őt. Csak azt sajnálom, hogy nagyon kevés időnk volt a társalgásra. Pedig sokat tudhattam volna meg, főképpen munkája felől, mert amint hallottam, sokat fáradt és szenvedett Krisztusért. Jó volt itt viszontlátni több nagyon kedves testvért és velük magasztalni azt, aki bennünket egyesít magában. A gyülekezet adományozott 50.00 dollárt, kiadás volt 22.06 dollár.

(folytatjuk)

KÖLCSÖNÖKET KÉRÜNK – ISTENNEK!

Igen keresünk olyan egyéneket és gyülekezeteket akik hajlandók az Istennek kölcsönöket adni. "Kölcsön ad az Urnak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti neki", mondja Pál k. 19:17 v. Ezt nem az Árvaalap pénztárnoka, nem a Bethesda otthon pénztárnoka mondja, hanem az Isten igéje a Biblia. Elhiszed-e testvér, hogy te kölcsönt adhatsz az Urnak? Hidd el, mert így van.

Ujból közeleg a Karácsony áldott ünnepe. Ilyenkor azok is megszoktak emlékezni az árvák és özvegyek, elaggottakról, akik talán egész év folyamán nem teszik, vagy nem tehetik meg ezt a jótékonyági gyakorlatot. Ilyenkor felmelegszik a szív és sokan sietnek az Ur iránti hálájukat kifejezésre juttatni azáltal, hogy megemlékeznek a mi árváink, öregjeink, szegényeinkről is. Tudjuk, hogy vannak, akik jótékonyágukat kiterjesztik messzeföldekre, különböző intézményekre. De az Ur szavai szerint "aki az övéiről gondot nem visel a hitetlennél alábbvaló és a hitet megtagad-

ta". "Mindenekkel jól tegyetek, kiváltképpen pedig a mi hitűnknek cseledeivel", int az apostol.

Ebben az évben valahogy szokatlannul nagy számban jönnek a segítyt kérő levelek. Azonban az adakozások valahogy meghanyatlottak. A konvenció óta mindössze egy k. tv. gondolt az árvákra egy \$5.00-os adománnyal. Ez nem jól van így. Jön a Karácsony s ez nagyon jó alkalom a jótétemény gyakorlására. Minden összeget e lap hasábjain és a konvención nyugtázni fogunk és a szükség és a lehetőség szerint rendeltetési helyére juttatunk.

Emlékezzünk meg Szeretetházunk, a Bethesda otthon lakóiról és az Árvákról. Tegyük széppé Karácsonyukat szeretetbeli adományunkkal. Minden összeget küldjünk az alábbi címre, pontosan megjelölve, hogy Árvaszegély, vagy pedig a Menház javára lett küldve az összeg. Minden adományt köszönettel nyugtáz,

(Rev.) Balla B. György

Árvaügyi és Aggmenházi pénztáros.
225 East 80th St., New York 21, N. Y.

KAPHATÓ

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK TÖRTÉNELME
szép kivitelben, kemény vászonkötés, 206 oldal terjedelemben — ára \$2.50.

TRAKTÁK VAGY RÖPCÉDULÁK

iratmisszió tevékenységre nagyon alkalmasak.

A SZÜKSÉGES KULCS

első kiadás 100 darab \$1.00.

**JÓJJ HAZA, — KICSODÁK A BAPTISTÁK, —
MI FEHÉREBB A HÓNÁL? — HANG A SIR-
BÓL. — 4 DOLOG, MIT ISTEN AKAR VELED
KÖZLENI. — HOVÁ? — MERRE?**

Az utóbbi 6 trakta 200 drb. \$1.00.

MEGRENDELHETŐK AZ ALÁBBI CIMEN:
REV. GABRIEL PETRE, 3508 CHATHAM AVE.,
CLEVELAND 13, OHIO.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

A DRÁGALÁTOSB UT: A SZERETET.
(Kor. I; 13: rész.)

Pál apostol az első levelének 12-ik részét így fejezi be: „És még drágalátosb utat mutatok néktek”. Ezt az utat a keresztyének részére a 13-ik részben mutatja meg, mely Isten gyermekeinek drága, értékében felbecsülhetetlen isteni ut. Az Istentől nyert nagy ajándéka fényvilágában mutat reá erre a csodálatos utra, mely nem más mint a szeretet a szónak legteljesebb isteni értelmében. Igaz szeretet Isten iránt és igaz szeretet embertársunk iránt. Ezekből fakad fel a teljes átadás Istennek, az őszinte imádat és szolgálat Istenországában. Ez az a „drágalátosb ut”, mely Isten előtt minden szolgálatot s a különböző ajándékokat értékessé teszi. Ennélkül a legnagyobb tehetség Isten előtt egyenlő a semmivel.

Először is a nyelvekről szól az apostol: Ha embereknek, vagy angyaloknak nyelven szólnék is, a szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a pengő érc és pengő cimbalom”. (1.v.)

Ha olyan tehetsége is volna valakinek, hogy a világon élő összes nyelvtől tökéletesen biná beszélni, sőt még az angyalok nyelvét is tökéletesen birná, akkor is Isten előtt semmi volna az ember, az Isten és az emberek iránti szeretet nélkül. Minden leggyönyörűbb beszéde, prédikációja Isten előtt üres hang, ér-

téktelen, harmonizálatlan beszédnek bizonyul az igaz szeretet nélkül. Isten nem az erős emberi hangokat, finom nyelvezeteket, hanem az Őtet és a felebarátot szerető szívek csendes imájára és szolgálatára figyel. Ő előtte ezek az alázatos és engedelmes lelkek kedvesek.

A második versben a prófétálásiól beszél Pál apostol. „Ha jövődöt tudnék is mondani és minden titkokat és minden bölcsességet, s olyan hitem volna, hogy a hegyeket elvinném helyeikről”. (2.v.) Sem az ó-testamentumi korban sem pedig a keresztyénség korszakában nem volt senki a legjobb emberek között sem senki, aki az Istennek titkait előre látta volna s azt emberi bölcsességével kinyilatkozhatta volna. Sok minden van olyan a lelki világban, amit még meg kell értenünk és sok olyan is, amit Isten a maga hatalmában tart. De ha mindent tudhatnánk is és minden legmélysegsébe titokba bele tudnánk pillantani. Ha megtudnánk jövődöltni most, hogy mit fog történni e világgal. Ki fog végeredményben győzni, kommunizmus, vagy a demokrácia, még akkor is ennek a nagy előrevaló látásnak és nagy bölcsességnek sem volna értéke Isten előtt az Ő és az emberek iránti igaz szeretet nélkül. Még ha a hegyeket elmozdító hittel rendelkezünk is, Isten előtt mind értéktelennek bizonyulna a szeretet nélkül.

Testvéreim, ha kihagyjuk a szeretetet a ludni a mi keresztyéni szívünkbe s helyette beköltözik csendesesen, talán észrevétlenül a gyűlölködésnek sátni szelleme; akkor ami legértékesebb szolgálatunk is Isten előtt értéktelenné válik. Ha minden vagyonunkat oda adnánk a szegényeknek és az Isten országa felépítésére, de ha nem adjuk oda ami szívünket Istennek a szív teljes szeretetével, Isten előtt minden áldozatunk értéktelen marad.

Hadd fejezzem be soraimat, noha szeretnék még erről sokat mondani, János apostolnak ezen szavaival: „Szerelmeseim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől vagyon. Valaki szereti atyjafiát, Istentől született és ismeri az Istent. Ha valaki azt mondja: szeretem az Istent és az ő atyjafiát gyűlöli, hazug az, mert aki nem szereti az ő atyjafiát akit látott, mimódon szeretheti az Istent, akit nem látott”. (Ján. I. 4:7 és 20 v.)

Ezt a drága utat keressük és kövessük keresztyéni életünkben!

A MAI FORMOSA

Formosa 100 mérföld távolságban fekszik a kommunista kínai szárazföldről, 365 mérföldnyire Okinawától és 225 mérföldnyire a Fülöp Szigetektől. Formosa szabadságának biztosítására szükség van, mert ez a sziget a nacionalista Kína utolsó menedékhelye és a Szabad Világ ázsiai bástyája.

Ennek a hadászati szempontból oly fontos területnek a multja rendkívüli kalandos. Valamikor kalózok buvóhelye volt;

váltakozva hol holland, hol spanyol vagy francia tulajdon; később minta-gyarmat, japán hadi-bázis. A japánok leverése után ismét kínai fennhatóság alá került, mint rövid megszakításokkal a 13-ik század óta mindig.

Formosa virágzó gazdaságai és sikeres iparvállalatai érdemessé teszik az érte való versengést.

A sziget alakja óriási dohánylevélhez hasonlítható; hossza 240 mérföld, egész területe körülbelül New Jersey államnak felel meg. Növényzete buja, felszíne hegyes, ezüstös patakokkal és vizesékekkel tarkítva. Nyugat felé legmagasabb csúcsai terasz-szerűen emelkednek a magasba. Innen nyerte kínai nevét: Taiwan-t, ami „Terasz-sos Öblöt” jelent.

Minden kiaknázható területe művelés alatt áll: rizs, cukornád, buza, ananász, dohány és változatos főzelékek teremnek rajta. A farmerek évente legalább két, de gyakran 3, sőt 4 termést is takarítanak be. Aratás után a rizst az országutakra öntik ki, szárítás végett.

A szigeten 9,300.000 ember él, beleértve azt a kétmillió kommunista-ellenes kínait is, akik 1949-ben Chiang Kai-shek tábornokot követték, a szárazföldi Kinából menekülve. Formosa rendes körülmények között nem szorult mások segítségére, hiszen Kína leggazdagabb tartományainak egyike volt; De a háború sokszázezer polgárát katonai szolgálatra kényszerítette és így a termelők egy részéből fogyasztó lett.

Amerikai segítséggel Formosa az utolsó évtized folyamán valósággal újjászületett. Az életszínvonal erősen emelkedett, különösen más ázsiai szigetekhez viszonyítva. Minden házbán, bármilyen szerény is, villanyvilágítás van. A farmerek tíz év alatt megháromszorozták termelésüket.

1949-ben békés, de gyökeres átalakulás ment keresztül a sziget társadalma. A földbirtokreform következtében, a ház és földbérek leszorították. Azóta bérlők megvásárolhatják földjeiket a kormánytól vagy külföldön élő földesuraktól. Senkinek sem lehet nagyobb földje, mint amit maga és családja megművelhet, úgy hogy a birtokok átlagosan csak 3 éker területet foglalnak el.

Uj iparágak honosultak meg Formosában, amelyek sok közszükségleti cikket hoznak piacra: alumínium árukat, kerékpárokat, villamos készülékeket, katonai teherkocsikat, jég szekrényeket, textilneműt, papírárt, cementet, szén és műtrágyát. Modern erőművek olcsó áramot szolgáltatnak. Van olyan finomítójuk, amely rakéta-repülőgépeket is ellát olajjal.

A benszülőttek legnagyobb része kínai, akik a 6-ik század óta szívárogtak át a szárazföldi Kinából. Vagy 150.000 őslakó még most is él a hegyek és erdők mélyén, de számuk egyre csökken. Ezek a vad törzsek még egymás nyelvét sem értik és hadban állanak a kínaiakkal és mindenkivel, akit idegennek tartanak.

SUNDAY SCHOOL CORNER

Mrs. M. Major

ON MEMORY'S LANE

(Second in series.)

In our last article under this title we recalled the various phases of our work with children in our Hungarian Baptist churches in America. "Christian Education", if you please. We chiefly dealt with the preparation of the Sunday school material, the training of our teachers and leaders, and the very helpful district workers conferences. As was noted, these gatherings were open also to others.

To continue here you will find it fascinating to learn how the workers brought in the pupils. In the first place it was never easy to get new scholars for our church schools. You must remember the gospel movement by Baptists was rather new among our Hungarians. So in order to have Sunday schools, we had to win souls for Jesus Christ and thus organize churches and missions in towns, cities with Hungarian colonies, and some were found on the farms. This was hard work, you can believe me. Much time was spent on street cars. Besides we had to walk great distances. Well has some one said: "Souls cost soles". Many good shoes were worn out for Christ and the lost. One dear minister told us he labored for a family for four years before it was won to the Lord. Many were even harder cases. Yet the work went on "for the people had a mind to work" as in the time of Nehemiah around the wall of Jerusalem (4:6). Of course, as the parents were won to Christ, their children came along naturally and so along with the new churches, new Sunday schools came into being.

In one big city the minister followed the flocks of children. Then listened to the ones who spoke in Hungarian as they were coming out of school. He spoke to them kindly and got their addresses. Later he visited the families and more people came to the church and by the same token, more children came to the Sunday school. The minister since went to his eternal reward, but "his

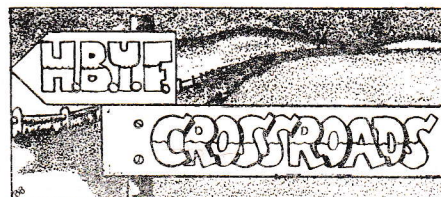
labor is not in vain in the Lord" (1 Cor. 15:58). Some of their offsprings and the children of these are still active in that church. What an inspiration to know many of these!

I recall another instance, a happy, one, to illustrate the efforts in those days in the course of winning souls to Christ, at the same time to the churches and Sunday schools.

This minister met a man by the bakery wagon. He spoke to him. He listened. Invited him and his family to church. In the warm and interested fellowship of God's people the whole family was won to the Lord and the children to the Sunday school and later born again and joyfully joined the church. Circumstances during the great depression forced this family to move to another part of the country and joined an American church (Baptist) and became very active and helpful there in the Lord's work.

I mentioned ministers above, but there were also faithful lay people, teachers who also worked hard and sacrificed for the Lord and his work. Often some of these took it upon themselves to go for the children where the parents remained indifferent or were ill and brought them to the Sunday school and took them home. Oh no, not in automobiles. There were none of these conveniences in those early days! At least the average families did not have any cars as yet. But the loyal workers walked long city blocks with the pupils to and from church or Sunday school.

(To be continued.)

FELLOWSHIP

President: James ORBAN, Cleveland, Ohio; Vice-President: Judith STUMPF, Bridgeport, Conn.; Secretary: Margaret Raye JONES, Campbell, Ohio; Treasurer: Emery REVY, New Brunswick, N. J.;

THE INCOMPARABLE CHRIST

Jesus Christ is the answer to man's every need: to the lost, He is a

shepherd; to the sick, He is a physician; to the distressed, He is a rock in the weary land; to the hungry, He is the bread of life; to the thirsty, He is the water of life.

Let us bow before Him in supreme worship. Let all the people praise Him. Let the men of earth and angels in the highest heaven unite to honor and adore Him, who is a thousand times ten thousand times worthy, world without end!

Everything about Jesus is as high and blessed as it is possible for it to be. His birth was miraculous. His life was spotless. His teaching was peerless. His miracles were marvelous. His death was high priestly. His resurrection was glorious. His ascension was supremely wonderful. The full divinity of His mission is guaranteed by the outpouring of His after-death successor,—The Holy Spirit, upon His people. And we today know He lived, and still lives, not alone through historical evidences, but because He lives and dwells in our hearts, and is crowned within us the hope of glory.

A COWBOY ON RELIGION

A cowboy expressed it this way: "Now I'm working for Jim here. If I'd sit around, telling what a good fellow Jim is, and singing songs to him, and getting up in the night to serenade him, I'd be doing just what a lot of Christians do: but I wouldn't suit Jim, and I'd get fired mighty quick. But when I buckle on my straps and hustle among the hills, and see that Jim's herd is all right and not suffering from lack of water and feed, or getting off range and branded by cattle thieves, then I'm proving my love and serving Jim as he wants to be served." — Moody Monthly.

MAN TO MAN

Sir Eardley Wilmot was approached one day by a friend in public office who felt that he had been grossly wronged by a fellow official.

"Don't you think it would be manly to resent this offense?" inquired the one wronged.

“Yes,” replied Sir Eardley, it would doubtless be manly to resent it, but it would be godlike to forget.”

The man's wrath cooled, and he departed resolved to forgive and forget. Which shall it be with us—add fuel to the flames of misunderstanding and be manly or womanly, or forgive as God forgives—and be godlike.

A ton of talk weighs less than nothing if it isn't backed up by action. Theodore Roosevelt.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

A PRÉDIKÁTOROK KONFERENCIÁJA

A prédikátorok őszi konferenciáját Buffalo N.Y. magyar baptista templomban tartották meg 1958 nov. 11-13-ig. Ez a gyűlés minden tekintetben kedves, szép és áldásos volt. Kezdetül végig a szeretet, megértés jegyében folyt le Major Mihály lelkész vezetése és elnöklése mellett. E három napos lelkész gyűlés ideje alatt meghatározó, áldásokban gazdag evangélizáló estét tartott a gyülekezet, mely alkalmakkal a vendég lelkészek hirdették az Igét magyar és angol nyelven. A gyülekezet nagy-szerű ének és zenekara minden este áldásosan közreműködött az evangéliumi énekek és zeneszámok által. A szóló, duett és négyes énekszámok is nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy az Evangéliumot éhező és szomjazó lelkek előkészítessenek Isten üzenetei meghallgatására. E gyülekezetünk lelkipásztora Lehman János Testvérünk.

E háromnapos lelkészi konferencia ideje alatt a gyülekezet Nőegyesülete közös ebédet és vacsorát szolgált fel az alsó terem-ben. Nem csak az volt meglepő és kedves, hogy kitűnően ellátták a prédikátor Testvéreinket, hanem főleg az, hogy szeretetből adták és semmit nem számítottak az étkezésért. Valószínűleg komolyan gondolták arra, hogy mint Péter apostolnak hajdan, az aranyból és az ezüsből ma is kevés van az Úr szolgáinak. Itt e helyen is szívünk melegéből mondunk hálás köszönetet, Lehman Testvérünknek és kedves gyülekezetének ezért a rendkívüli kedves vendégszeretetért. Ezt csak Buffalóban lehet megcsinálni. Kisértve vagyok leírni és indítványozni, hogy minden évben Buffalóban legyen az évközi lelkészi gyűlés!

Az evangélizáló estéken előadott magyar és angol prédikációkon kívül a napközben tartott gyűléseken is nevelő előadások hangzottak el, Balla György, Schmidt Henri, Molnár Balázs és Bikacsán Walter lelkészek által, amit érdeklődéssel és köszönettel hallgatott a prédikatori konferencia. Mindennap imaáhitat vezette be a gyűlést, mert úgy éreztük most is mint mindenkor, hogy Isten segítsége nélkül eredményesen semmit nem végezhetünk.

E gyűlésen a prédikatori konferencia foglalkozott Szövetségi életünkbe vágó fontos ügyekkel is. Ezek leginkább csak informáló jellegűek voltak. A Floridába költöztetett Aggmenházunk, a még mindig rendezésre váró dolgai körül igen sok és komoly kérdések merültek fel, melyekre nézve Attila igazgató Testvérünk kérélmére, sürgős intézkedések történtek, az Aggmenház igazgatósága jelenlévő tagjainak az ajánlatára.

Ezen a gyűlésen örvendeztünk afelett, hogy Cserepka János, torontói (Kanada) gyülekezetünk lelkipásztora is jelen lehetett. De sajnálkoztunk afelett, hogy a messze távolban lakó Testvéreinknek, Kinda, Tatter, Mónus, Dékány, Révész és más velünk kooperáló lelkipásztorok nem jöhettek el ez áldásos gyűlésre. Valamilyen módon gyülekezeteinknek lehetővé kellene tenni, hogy lelkipásztoruk részt vehessen a Szövetségünket egybetartó évközi értekezleten. Ebből sok áldás fakad a lelkipásztorra, a gyülekezetre és a Szövetségünkre.

Még egyszer prédikátor Testvéreink nevében köszönetet mondok a Lehman Testvéreinknek, a gyülekezetnek sok-sok áldozatukért és nagy szeretetükért, amit velünk a gyűlés ideje alatt közöltek. Köszönjük Major Mihály lelkipásztór elnöki szolgálatát is. Mindenek felett Istené legyen a legnagyobb hála, Akitől minden jó és tökéletes ajándék származik, s ki végtelen kegyelméből adta szolgáinak e kedves alkalmat.

Emeritus.

A CLEVELANDI FULTON RD.-I GYÜLEKEZET 40 ÉVES JUBILEUMA

November 22 és 23.-án vasárnap ünnepelte meg a Fulton Rd.-i Magyar Baptista gyülekezetünk 40 éves jubileumát. Szombat este ünnepi Bankettel kezdődött e fényes ünnepség, melyen részt vettek sokan a környékbéli gyülekezeteink tagjai. A szép nagy templom alsó termében megtelített asztalok teljesen megteltek vendégekkel s élvezték a finom ételeket, amit a gyülekezet Nőegyesületének tagjai készítettek el és szolgáltak fel.

A gyülekezet lelkipásztora, Petre Gábor egy néhány vendéget szolitott fel szólásra, akik üdvözölték az ünnepő gyülekezetet. Ezek között volt a Szabadság magyar napilap képviselője is Keményné nagyságos asz-szony személyében.

A vacsora befejezése után a templomban, hálaadó istentisztelet keretei között, műsoros programmal folytatódott a szép ünnep. Dr. Hall, a Cleveland Bapt. Association főtitkára és Major Mihály youngstown-i lelkipásztor voltak az ünnepi szónokok, akik az ünnephez méltó gondolatokkal szolgáltak az ünnepő közönségnek. A gyülekezet fuvószene-kara szép melódiákat játszott több esetben s az énekkarok, magyar és angol gyönyörű karénekeket adtak elő Héthalmi P. Károly zenetanár vezetése mellett.

A gyülekezet 40 éves történetéből, fő

leg a kezdetről szoltak röviden Bene, Vér, Bacsó Testvérek. Az ünnepő gyülekezetet üdvözölték: Bacsó P. a wadsworthi (O.), Németh Károly az egyesült gyülekezet nevében, Szabó T. a youngstowni és Schmidt H. lelkipásztor a detroit-i gyülekezetek nevében mondtak üdvözlőt. Balla Ben-jámin T. Ki Aggmenházunknál tett látogatást a közelmúltban, Attila Testvéreink és az Aggmenház lakóinak üdvözlőt adta át és özvegy Fodor Gábor Tnő pedig a gary-i (Ind.) gyülekezet magyar tagjainak nevében üdvözölte a Testvéreket Stuph Lajos prédikátor Tv. mint az ünnepő gyülekezet első lelkipásztora szolt röviden a gyülekezethez. Üdvözlőket hoztak még Cseh F. T. Akronból és a helybéli román gyülekezet lelki pásztora Pásjku J. a román gyülekezettől és Szövetségtől. Petre A.M. Testvérünk a felesége és a maga nevében adta át az üdvözlőt és az Evangéliumi Hírnök munkatársai és olvasó táborának nevében. A gyülekezet lelkipásztora üdvözlő levelet olvasott fel, a chicagói, los angelesi és wallingfordi gyülekezeteinktől s lent az asztalnál a helybéli Lutheránus gyülekezettől, amit köszönettel fogadott az ünnepő gyülekezet.

Vasárnap d.e. a rendes időben tovább ünnepeltünk. A magyar istentiszteleten Vér F. szövetségi elnök volt a szónok, ki a szövetség nevében is üdvözlőt mondott. Az angol istentiszteleten Schmidt detroit-i lelkipásztor prédikált. Mind a két alkalmi igehirdetés sok áldást fakasztott a nagyszámban együtt lévő gyülekezet lelkében. Az énekkarok ez alkalmakkal is nagyszerű szolgálatot teljesítettek Héthalmi Testvér vezetése mellett.

Vasárnap este az Igehirdető Stuph Lajos Testvérünk volt, ki a gyülekezet hivatalos és törvényes megorganizálása alkalmával az ünnepő gyülekezet lelkipásztora volt. Testvérünk az általa megszokott kedélyességgel, de komolyan hirdette az Isten megváltó üzenetét, a még mindig szép számban ünnepő közönségnek. Az istentisztelet után szabad műsoros előadások, zene és énekek által dicsérte az Isten ez a gyülekezet, melyet az Úr 40 esztendőn keresztül minden megpróbáltatásai között megáldott és megsegített. Megemlítésre méltó, hogy Rev. Petre G. két ízben 29 évig szolgálja az ünnepő gyülekezetet, melyre továbbra is Isten áldását kérjük.

Egy jelenvolt.

A KELETI DIAKONUSOK KONFERENCIÁJA

A keleti diakonusok őszi konferenciáját okt. 18.-án d.u. 2.30 órai kezdéssel tartották meg a High St. Baptista Templomban. Az imaáhitatot Pintér Vilmos fiatal diakonus Testvér vezette a 23-ik zsoltár-rész alapján. Jézus a jó pásztor, mi juhái vagyunk, kiknek követnünk kell a pásztor nyomdokait — mondotta Testvérünk.

Konferencia szónoka Orosz Attila lelkipásztor volt, aki “CSELEKEDJÜNK IS-

TEN TERVE SZERINT" témája felett igen áldásosan tanította a diakonusokat s a résztvevő lelkipásztorokat. A konferencia hálás szívvel fogadta ezt a szép lelki tanítást. Mindnyájunkat közelebb vezetett az Urhoz és egymáshoz. Foglalkoztunk más építő dolgokkal is, melyek megerősítettek a lelki munkára s újabb lelki erővel váltunk el egymástól újabb komoly elhatározással. Az Uré legyen a köszönet mindenért s örökre felmagasztalás az Ő szent nevére!

Fodor József jegyző-pénztáros

A KELETI BAPTISTA IFJUSÁG KONFERENCIÁJA

Jelige: "Örüljete az Urban; ismét mon, dom, örüljete". (Filipi 4:4.)

A keleti ifjúságunk október 18 és 19.-én tartotta meg öszi konferenciáját a New Brunswicki Templomban. Már szombat este kezdetét vette a gyűlés, amikor a Bruce Bonino egyetem egyik magyar származású hallgatója, Nagy Lajos Testvérünk áldásos áhitati percekét vezetett szép lelki tanítással. A lelki tanítás után a szép számban együtt lévő ifjúság egy nagyszerű tanulságos mozgó és beszélő képet figyelt végig, amelynek címe: "MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁTUNK". Angolul: "AS WE FORGIVE". A program után a mellék teremben frissítők lettek felszolgálva és kedves keresztyén társalgással időzött együtt az ifjúság.

Vasárnap reggel gyülekezetünk, amit a New York-i lelkipásztor Balla György Testvérünk vezetett a 8 és 19-ik zsoltár részekből olvasva. Ismertette Istennek nagy voltát. A magyar istentiszteleten Fülöp Árpád new yorki diakonus Testvérünk igehirdetését hallgattuk meg, Zakariás próféta könyvének 11-ik része alapján. Fő gondolat volt: "Ha nem kell az emberiségnek a kegyelem, jön a biztos pusztulás". A vasárnapi iskolában a helybeli tanítók szolgáltak a gyermekeknek és az ifjúságnak. A felnőttek osztályát Fülöp Testvérünk tanította. Eszembe jutottak Péter apostolnak a megdicsőülés hegyén elhangzott szavai: "Jó nekünk itt lenni...", mert mi is valóban jól éreztük magunkat az Ur lábainál.

Az angol istentiszteleten Orosz Attila, trentoni lelkész prédikált Kor. I; levél 2 rész alapján igen sok lelki áldással. Éreztük, hogy az Ur szólt általa. Prédikációjában kihangsúlyozta: "Ne magunkat prédikáljuk, hanem a megfeszített Krisztus, a világ megváltóját". Soha nem várhatunk jobb időket addig, míg szívvel és lélekkel el nem fogadjuk az Urat és jobban nem szolgálunk Neki. Az Istentisztelet után közösen ebédeltünk az ebédlő teremben. A fiatal nők készítettek és szolgálták fel a finom ebédet.

A d.u. program fél kettő órákor vette kezdetét, Molnár Balázs lelkipásztor vezetésével, ki az ifjúság elnökét, Kish Timotheust képviselte, aki nem vehetett részt a gyűlésen. Az összehívott énekkar é-

nekelt Bikacsán nővér vezetése mellett. Ez alkalommal vendégszónokunk volt, Rasmussen Robert, a New Brunswick-i Georges Roadi Baptista Gyülekezet lelkipásztora, aki gyönyörűen felmutatta az igazi isteni szolgálatnak a nagy értékeit.

Hisszük, hogy minden résztvevő lelkileg növekedett ezen a konferencián az ő hitéletében s azt is hisszük, hogy a gyűlés is hozzájárult ahhoz, hogy Isten nagy neve fölmagasztaltassék s az Ő országa gyermekei által épüljön!

Wiczai Istvánné nővér.

H I R E K

Dr. Konecz Emil Testvérünk, aki 11 évig szolgált a Burminhami (Mich.) Első Baptista Gyülekezetet, West Virginia állam Richmond nevű város egyik külvárosában lévő kéte-

zer tagu gyülekezet lelkipásztora lett. November közepén bucsuzott a michigani gyülekezetétől, ahol 11 évig eredményes munkát végzett s ugyan csak ebben az időben foglalt széket az új munkaföldjén. Kivánjuk Isten áldását munkájára.

Romániában 250 ezer baptista valásu ember él, amely számban benne foglaltatik az Erdélyben élő és munkálkodó Magyar Baptista Szövetség is. Itt meg kell jegyeznünk azt a szomorú valóságot, hogy az üldözések idejében valami 3 ezer baptistát végeztetett ki a brutális román kormány a keleti egyház befolyása és irányítása mellett. Ezeknek vére most megtermékenyíti a lelki talajt.

CSAK DIAKONUSOKNAK VALÓ

Irta és előadta a közsponti diakonusok konferenciáján:
Kovács B. Mihály.

A diakonusok mint választott szolgák, A fejüket nagyon magassan ne hordják. Mert csak szolgálatra lettek ők megbízva, És nem mások felett az uralkodásra.

Minden diakonus legyen tisztességes, Beszédben, tettekben mindig illedelmes. Igaz beszédűek és nem kétnyelvűek, Csufolók székibe soha ne üljenek.

Legyen békességes mindig mindenkivel, De különösképpen a lelkész Testvérről. És segítsen neki nehéz munkájában, Mert csak úgy részesül Isten áldásában.

Minden diakonus és az Ur szolgálja, Kell, hogy az Urat együtt hűen szolgálja. Csak egy céljuk és egy törekvésük legyen, Hogy az Urnak ügye csak előre menjen.

Minden diakonus legyen alázatos, A tanulásra kész, hitében alapos. Hogy ő megismerje jól a hitnek titkát, S örömmel hirdesse Istennek jóságát.

Kell, hogy a lelkésznek legyen segítője, Minden szépben, jóban ő álljon melléje. Legyen ismeretes Urával, Irással, Tudatában éljen szent hivatásával.

A lelkész testvérről jól megértve egymást, Hogy közös erővel vigyék a szent munkát. Egy a hit, egy a cél s egy akarat legyen, Mindkettő a nyájáról nagy gondot viseljen.

Ha a diakonus az Ur szolgáljával, Egyet nem ért vele az Ur szent szavával.

Ott az Ur munkája előre nem halad, De a visszaesés, hanyatlás igen nagy.

Diakonus testvér! segíts lelkészednek, Ha ellen támadná, te őt védelmezzed. Szeresd teljes szívvel s imádkozz érette, S meglátod Testvérem, Isten meg áld érte.

Sziveden viseld az Ur nyája ügyét, Törülgesd gyakran özvegy-árva könnyét. Legyél szelid lelkű és szeretetteljes, Hogy a szent munkára így alkalmas lehess.

Minden diakonus legyen adakozó, És a tettekben mindig előljáró. A fősvénytől ő idegen legyen, Bűnös eljárástól mindig őrizkedjen.

Diakonus testvér, ne légy patvarkodó, Mások dolgaiban se légy praktizáló. A saját házadról jól gondot viseljél, Hogy övelük együtt te az Uré legyél.

Ha ezt látják mások, rólad példát vesznek, Jó példaadással az Urhoz megtérnek. Át adják teljessen szívüket az Urnak, És így nagyon sokan üdvösséghez jutnak.

És te Megváltódtól kapsz majd nagy jutalmat, Fent a dicsőségben örök bizodalmat. Hol nem lesz fájdalom, sem könnyek hullása, De lesz ott nagy öröm, mennynek boldogsága.

EZT AZ ÉNEKET ÉDESANYÁM IS ÉNEKELTE

Egy amerikai színházban egy híres színésznő, minekutánna az Ur megnyitotta szívét és hívóvé lett a Jézus Krisztusban, tovább nem volt képes régi hivatását folytatni.

Ez okból a társulat igazgatója elé járult és kéré elbocsátását. Ez nem akart erről hallani, mivel a fiatal hölgy gyönyörű hanggal birt és az egész város népe nagyon kedvelte, így marasztalta:

—Kegyedet szerződése kötelezi, mellyel magát velem szemben kötelezte. Ehez ragaszkodom törvényesen!

Elérkezett az est, melyen ismét énekelnie kellett. A fiatal nőn leirhatatlan izgatottság vett erőt. Valyon ő ismételten énekeljen az élvhajhászó közönségnek ama régi könnyelmű dalok közül? — Nem!

Már ott áll a színpadon. A közönség riadó tapssal fogadja megjelenését. De ő nem képes megszólalni. A karmester csendben kérdezi:

—Melyik éneket tetszik énekelni? De ő visszasuttogja, hogy most kíséret nélkül kíván énekelni.

Majd nagy figyelem közt elkezd énekelni egy kedves lelki éneket, melyet megtérése óta tanult meg. A sokaság lélegzetét is visszafolytva hallgatja. Lelki ének a színpadon, e hölgy ajkáról csoda dolog.

Az igazgató dult-fult mérgében. Legjobban szerette volna az énekesnőt megragadni és a színpadról levonszolni. De az énekesnő nem engedé magát megzavarni. Ő az

„Üdvköszál”-ról énekel, mely számkra Krisztusban megnyitott. Egyetlen elégedetlen hang sem hallható, sőt ellenkezőleg nagyon figyelnek minden egyes szóra. A teremben siri csend ural. Az urak és a hölgyek remegő kézzel irányítják látcsöveiket az énekesnő felé. Sok sápadó arc látható közöttük a meghatottságtól. De az énekesnő teljes nyugodtsággal folytatja és eljut a második bekezdésig:

Buzgóságom égne bár,
Könnyüm folyna, mint az ár.
El nem venné bűnőmet,
Egyedül csak nagy kegyed!”

Mikor majd a harmadik versben ezen szavakat zengedezi gyönyörű hangjával:

—S mivel mitsem hozhatok,
Keresztedre borulok...!

Egy uriember az első sorok közül ültőhelyéből felugrott és felkiálta a teremben:

—“Oh Istenem, tovább nem nyughatom. Ezt az éneket édesanyám is énekelte!” S meghatva távozik a teremből, utána sorakoztak még többen.

Az ének véget ért és a színésznő visszalépett a színpadról; azután ugyancsak indulatos felvonás következett. Az igazgató haragosan megtámadta a fiatal hölgyet és elárasztá mindenféle szemrehányás és gorbombásokkal. Ilyen személyt tovább nem alkalmazhat, ki őt így rossz hírbe keverte. Az énekesnő nem várta a további gorbomba szá-

vak után való kiutasítást, fogta köpenyét, kalapját és lakására sietett.

Hazaérkezte után pedig azonnal hálát adott Istennek, ki őt így kegyelmesen támogatta a lelki életre ébredő cselekedetében. Azon az estén ő volt az egész városban a legboldogabb.

Faze—

Az isteni gondviselés hőmérőt helyez a szenvedés tüzes kemencéjére és gondosan ügyel a parázs hőfokára. — Az a szenvedés, melyet nem érzünk, nem az.

Nap feltjairól sokkal többet esik szó, mint annak fényéről; hibáinkról sokkal többet beszélnek, az emberek, mint az erényeinkről.

Az eszesség lehet kiváló erény, de szolgálhatja a legaljasabb ösztönöket is.

A lelki erények erkölcsi értékét nem lehet rőffel és láncsal felmérni.

Isten nem aszerint értékeli adományukat, amit adunk, hanem aszerint, amit visszatartunk.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS

370 Franklin Rd.,

New Brunswick, N. J.

AGGMENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY:

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.

New York 21, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,

1619 Edward Ave., N. E.

Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Gizella Bikacsán

2 High St.,

New Brunswick N. J.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

EMERY RÉVY

R. D. 3, Box 346-B

New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

M^{ss} Barbara KURTZ

370 Franklin Rd.,

New Brunswick, New Jersey.

KEDVES TESTVÉREINK!

Szeretettel állunk minden Testvérünk és honfitársunk szolgálatára magyarországi hozzátartozóik megsegítésében.

PÉNZÁTUTALÁS, Magyarországra és a világ minden részébe.

IKKA — TÚZEX, vámmentes csomagok küldése magyar és csehszlovák területen élő hozzátartozók részére; szabadválasztású árucikkek.

GYÓGYSZER-rendelések a világ minden részébe.

ÉLELMISZER, AJÁNDÉK és RUHACSOMAGOK nagy választékban küldhetők rendkívül olcsó árban. Használt és új holmik!

VILÁGHIRŰ svájci órák. Ajándékozzon márkás svájci órát!

FIGYELEM! FONTOS! Intézetünk teljes garanciát vállal.

COMPLETE HUNGARIAN TRANSPORT CO.

191 Augusta Ave, Toronto, Ont. Canada. — Tel: EM 2-4047

Magyarul levelezünk! - Kérje részletes árjegyzékünket! - Vidékiek irjanak!